

DZIENNIK NARODOWY

wychodzi o godzinie 8-ej rano z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych.

Adres Redakcji: Piotrków, Bykowska 71 I piętro. Adres Administracji: Piotrków, Bykowska 71.

Redakcja otwarta od godziny 12-ej do 1-ej w południe w dni powszednie i w niedziele.
Kopisów Redakcja nie zwraca.

Administracja otwarta od godziny 8 do 12 rano i od 3 do 7 popołudniu.

Cena poszczególnego numeru w Piotrkowie 12 hal.; na prowincji i zagranicą 14 hal. = 10 tenigów = 8 groszy.

Przenumerata miesięczna w Piotrkowie 2 kor. 50 halery, na prowincji i zagranicą 3 kor. 50 hal.
Ceny ogłoszeń za wiersz: Nadesłane kor. 1 halery 50. Dział informacyjny 40 hal., za każdy następny 30 hal. Układ tabelaryczny lub skomplikowany 60 halery, za każdy następny 50 hal.
Nekrologi 50 halery.

KINO

„CZARY“

Początek w dni powszednie o godz. 5-ej,
w dni świąteczne o godz. 3-ej.

Napisy na obrazach polskie
i niemieckie.

MACIERZYŃSTWO

Ceny miejsc podwyższone o 20 halery.

Od czwartku 18 go do niedzieli 21 października 1917 roku
OSTATNIE ARCYDZIEŁO KINEMATOGRAFICZNE, KTÓRE WSZYSTCI
POWINNI ZOBACZYĆ.

niezwykle piękny i wzruszający dramat
współczesny w 6 ciał aktach z występującą
pierwszy raz w Piotrkowie znakomitą
artystką EWA SPEYER w roli głównej.

Napisy na obrazach polskie
i niemieckie.

1. Bezdzieln. 2. W poszukiwaniu dziecka
3. W schronisku dla podrzutek. 4. Szczyt
śliwi narzeczeni. 5. Oryginalna umowa.
6. Pies w pościgu za matką.

Bilety wolnego wejścia nieważne.

TEATR

VICTORIA

Tylko Sobota, Niedziela
i Poniedziałek Tylko

Wielki sensacyjny dramat z życia towarzyskiego

POD KLĄTWA ŚMIERTELNEJ MASKI

wielki dramat w 4-ach aktach z życia finansowego i zbrodniarzy. Żywa i zajmująca akcja od początku do końca.

15 marek kary pieniężnej

wesoła farsa
w 3-ach aktach. - Tygodnik Eiko aktualne.

N. K. N.

Naczelny Komitet Narodowy na posiedzeniu dn. 15 bm, w Krakowie powziął bez dyskusji jednomyślną uchwałę rozwiązać się, z tem, że agendy swe i fundusze przekaże rządowi polskiemu. W tym samym dniu zebrana tłumnie na obchodzie Kościuszkowskim ludność Warszawy, entuzjazmem powitała wiadomość o ustanowieniu Rady Regencyjnej, pierwszej najwyższej władzy rządowej polskiej.

W ten sposób po trzech przeszło latach istnienia rozwiązana została formalnie instytucja narodowa i nikt z piszących historię tych przełomowych czasów nie będzie jej mógł pominąć milczeniem, przeciwnie, będzie musiał poświęcić jej wiele miejsca i oddać jej zasłużone uznanie za niestrudzoną i owocną pracę w najcięższych niekiedy warunkach.

Powstał NKN w momencie powszechnego entuzjazmu narodowego i był wyrazem polskiej racji stanu. Choć entuzjazm towarzyszył jego powstaniu, był on jednak oparty na trzeźwym rachunku politycznym, którego podstawę stanowi realizm polityczny, uwzględnienie istniejących i przyszłych możliwości. Rachunek ten okazał się prawdziwym, polityka NKN, która do ostatniej chwili nie uległa zmianie, uwieńczone została rezultatami.

Celem polityki NKN było wytworzenie państwa polskiego czasu tej wojny w oparciu o państwa centralne, w pierwszym rządzie o monarchję austro-węgierską, w granicach, jakie będą możliwe w następstwie wypadków wojennych i sytuacji międzynarodowej. Rozumiejąc, że realna polityka ma za podstawę siłę, NKN stworzył Legiony polskie i w zmiennych sytuacjach dążył do utrzymania ich, celem zachowania ich jako kadrow dla przyszłej armji polskiej, jedynej gwarantki niepodległości państwowej narodu.

Tej pierwotnej koncepcji politycznej NKN pozostał wierny do końca, nie zbacząc od niej w najkrytyczniejszych nawet momentach. Na jej podstawie zdołał

wprzągnąć do pracy wszystkie niemal stronnictwa polityczne Galicji, a temsamem dokonać rzadkiego w naszych dziejach faktu: konsolidacji narodowej.

Pod tym względem NKN był bodaj jedyną organizacją polską czasu wojny, a porównańby z nim można chyba pierwsze chwile istnienia Rady Stanu, kiedy cały obóz aktywistyczny (nie wszystkie stronnictwa) zszeregował się pod jej boki.

Polityka NKN nie uległa zmianie — zmieniali się wokół niego poglądy stronnictw, którym nie dogadzała rozważna taktyka kierowników NKN, które taktykę swą a nawet politykę dostosowywały do zmiennych nastrojów mas, zmieniających się pod wpływem wypadków zewnętrznych. Wówczas stronnictwa te opuściły szeregi NKN i rozpoczęły z nim walkę, nie przebiegającą w środkach. Trzeba było głębokiego przekonania w słuszność i świętość sprawy, trzeba było także silnych charakterów, aby walkę tę przetrwać i nie porzucić posterunku. Warunki te posiadali kierownicy NKN, a w pierwszym rządzie prezes jego, prof. Jaworski. To też kiedy inni rzucali najgorsze oskarżenia i pragnęli wszystko burzyć, byle mieć wolne pole dla swej politycznej demagogji, NKN trwał i działał.

Obecnie NKN rozwiązuje się w chwili przez siebie oznaczonej, aby ustąpić miejsca i oddać swe prace swemu prawowitemu następcy: rządowi polskiemu. Na niego więc spadnie w pierwszym rządzie troska o kadry legionowe i akcję zagraniczną.

NKN działał także na terenie Królestwa w myśl swych zasadniczych założeń politycznych: utrzymania Legionów i wytworzenia rządu. Tu ściągnął na siebie główną część zarzutów ze strony lewej i prawej, którym z różnych powodów akcja ta nie dogadzała.

Te atoli żywioły, które właśnie pod jego wpływem stanęły do pracy pozytywnej i o trudnościach takiej pracy bezpośrednio się przekonali, zrozumiały jego znaczenie i nie szczędzili mu nigdy szczerzego uznania. One też znajdowały w nim zawsze dzielnego pomocnika. W

okresie bowiem, kiedy w społeczeństwie Królestwa rozbrzmiewały hasła autonomji i bierności, ekspozytury NKN krzewiły niezmordowanie ideę niepodległości państwowej i potrzebę oparcia jej na własnej sile zbrojnej. Rozszerzenie kultu Legionów i spopularyzowanie w społeczeństwie idei wojska jest nieprzemijającą zasługą NKN. Wszelka akcja kulturalna i polityczna znajdowała tu o niego szczerze poparcie i pomoc a bezstronny historyk odda kiedyś sprawiedliwość jego działalności.

Wbrew bezwzględnej krytyce przeciwników NKN, należy pamiętać, że był on dziełem ludzi i dlatego mógł podlegać ich niedoskonaleściom. Niepodobna jednak nie wyrazić podziwu dla tak długiej i owocnej pracy. Kierownicy jej i ich pomocnicy z dumą mogą spoglądać w przeszłość, tem szczęśliwsi, że dzieło ich nie zostanie zniszczone ani przejdzie w niepowołane ręce, które się po nie wyciągały. Warsztat ich pracy obejmie jedynie uprawniony następca: rząd polski. To jest dla nich najwyższą nagrodą.

Telegram Koła polskiego do Rady Regencyjnej

Wiedeń. (BK) „Polnische Nachrichten“ donoszą: Koło polskie wysłało wczoraj do Rady Regencyjnej w Warszawie na ręce ks. Arcybiskupa K a k o w s k i e g o następujący telegram:

Prezjdjum Koła polskiego, ożywione nadzieją zamartwychwstania naszej Ojczyzny, wyraża z powodu powstania Rady Regencyjnej w Warszawie szczerą radość i najgorętsze życzenia, aby Wysokiej Radzie Regencyjnej było danem przyczynić się skutecznie do urzeczywistnienia dążeń całego narodu.

Daszyński, Głabiński, Götz, Kędzior, Zieleniewski.

Przed intronizacją Rady Regencyjnej

Jak donoszą z Warszawy, w tych dniach odbyło się posiedzenie członków Rady Regencyjnej z komisją przejściową tymcz. Rady Stanu. Komisja przejściowa złożyła

wyrazy hołdu członkom Rady Regencyjnej, oddając równocześnie swe mandaty oraz władze do jej dyspozycji. Komisja przejściowa funkcjonować będzie w dalszym ciągu, prawdopodobnie do czasu intronizacji regentów.

Termin intronizacji dotąd ustalony nie jest, przygotowania jednak do tej uroczystości trwają już od dłuższego czasu. Termin intronizacji oznaczają na 27 bm. Program opracowuje osobna komisja. Głównymi punktami programu są: uroczyste nabożeństwo w katedrze; wymiana not dyplomatycznych na Zamku królewskim; wreszcie deklaracje stronnictw, zrzeszeń i instytucji. Tutejsze koła polityczne kładą duży nacisk na przyspieszenie terminu intronizacji, po intronizacji bowiem regenci wydadzą uroczyste orędzie do narodu, które zawierać ma główne wytyczne wewnętrznej i zewnętrznej polityki polskiej.

Przysięgę od członków Rady Regencyjnej odebrać ma w kościele archidiecejalnym biskup kujawsko-kaliski, ks. Zdzisław Towiecki. Spodziewany jest również przyjazd biskupa sandomierskiego, ks. Ryxa.

Do czasu uroczystej intronizacji żadne decydujące postanowienia ze strony Rady Regencyjnej nie nastąpią. Rozpoczną się tylko prace przygotowawcze w celu objęcia instytucji urzędowych z rąk komisji przejściowej Tymczasowej Rady Stanu, urzędzenia siedziby Rady Regencyjnej, kancelarji, biur. i t. d.

Rada Regencyjna do Legionów

Z Przemysła donosi lwowska „Gazeta Wieczorna“: Przybył tu onegdaj, Eksc. Tarnowski, który bawił ostatnimi dniami w Warszawie. Sprawa zatwierdzenia Rady Regencyjnej właśnie została, jak doniósł sfinalizowana. Hr. Tarnowski — jak słyhać — przywiózł list wszystkich członków przyszłej Rady Regencyjnej do oficerów i żołnierzy, zapewniający ich, że zrobią wszystko, co w ludzkiej mocy, by Legiony wróciły dla spełnienia swej kadrowej roli — tymczasem spełniać muszą rozkazy, otrzy-

